

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Praga 22. (Naša brzojavka). Na včerajšnjem banketu Slovencev govorili so župana Hribar in Podlipny, profesor na tehniki Hrasky, Eckert, Dr. Bleiweis, Dr. Tavčar, Dr. Srnec, urednik »Slovanskega sveta« Fran Podgornik, urednik »Edinosti« Makso Cotič in urednik »Doma in Sveta« Fran Lampe. Slavnost imela je značaj največje prisrčnosti. Jan Lego in Hraski sta jokala od veselja. Popoldne bil je sijajen sprejem v krasnih dvoranah »Narodnega doma« v Vinogradih. Govorilo je več Slovencev in od Čehov med drugimi Dr. Herold. Proti večeru bil je sprejem gostov v »Akademičnem spolku. Rieger očaral je vse občinstvo se svojim govorom. Zvečer priredile so dame na Žofinskem otoku pogoščenje ki je bilo uprav velikansko.

Madrid 21. Zasedanje zbornice se prihodnje dni odloži. Minister financij misli potem odstopiti. Kakor je posneti iz nekaterih listov, odstopil bi tudi predsednik Segasta, kakor kitro se prepriča, da mu kraljica ne zaupa več.

Madrid 21. Glasom oficijelne brzojavke je priplulo petdeset ameriških ladij, polnih vojaštva, ki naj se izkrea, pred Santiago. Vsaki čas se pričakuje boj. Španci so zasedli obrežje.

Washington 21. Vlada nima nobenih poročil, kje da bi se bil izkreal general Shafter, vendar je prepričana, da je slednji že na svojem cilju. Čas, kedaj in prostor, kjer naj se Shafter izkrea, to določi admiral Sampson. Vladi je znano, da Havana dobiva živila skoz Batamano. Ker je pa radi plitvih vod pri Batamano težko stražiti obrežje, naroči se, takoj potem ko se vzame Santiago de Cuba in brodovje admirala Cervera, manjšim ladjam admirala Sampsona, da zamaše vrele, ki preskrbujejo Havano.

Washington 21. Sampson je brzojavil oddelku za mornarico, da je general Shafter došel v bližino Santiago de Cuba.

New-York 21. »World« prinaša brzojavko iz Washingtona, glasom katere naj bi bil maršal Blanco napaden. Mariano Savelli, mlad prostovoljec, da je na maršala vstrelil, ko je ta popoldan prišel iz svoje palače, ter ga v levo nogo ranil. Savelli-ja so takoj zaprli. Blanco je sklicel vojni svet in izdal oklice, v katerem se sklicuje na patrijetizem prostovoljcev.

Budimpešta 20. Vse ogersko časopisje strogo obsoja panslavistične demonstracije v Pragi ob priliki slavnosti Palačkega. »Pesti Harlap«, jedino glasilo, ki je med sedanjo parlamentarno krizo v Avstriji gojilo simpatije do Nemcev, piše, da Slovani, kolikor se da sklepati iz manifestacij teh dnij v Pragi, imajo namen preustrojiti Avstrijo na podlagi vzajemnosti slovanskih plemen pod češko hegemonijo.

V Pragi se je porodila misel o slovanski Avstriji, ki gotovo mora uplivati na ostale slovanska plemena v Avstriji.

»Budapesti Hirlap« vidi v teh slavnostih nevaren znak, tembolj, ker so se slavnostij udeležili tudi Slovani Ogerske in Hrvatske.

»Magyar Hirlap« piše, da se je pri slavnosti v Pragi, ko se je govorilo v bodočnosti Avstrije, povdarjalo vprašanje, če bode ista nemška ali slovanska.

»Nemzet« je ponatisnil članek petrograjskega »Swiet-a«, ki govori o zasnovanju nove stranke, katere naloga bodi uničiti liberalno stranko v svrhu, da se omogoči Čehom in Poljakom zmaga ter dovede Avstro-Ogersko k zvezi z Francijo in Rusijo, njenimi naravnimi zavezniki.

Pariz 21. Danes dopoldne je Sarrien nadaljeval svoje delo, da bi sestavil ministerstvo. Spre-

jel je Bourgevis-a, Du-Jardin-a, Beaumet-a in senatorja Jeana Dupuya in Tronillot-a. Charles Dupuy ni hotel sprejeti portfelja za vnanje zadeve, na kar je Delhombre izjavil, da tudi njemu ni možno sprejeti portfelja financij; zato je Sarrien moral položiti poverjeništvu, da sestavi ministerstvo.

Carigrad 21. Pretrgana pogajanja med Rusijo in Turčijo radi vojne odškodnine so se zopet začela.

Carigrad 21. Glasom brzojavnih poročil so beranske višave zasedene po kristijanih. Črnogorska vlada se je pritožila, da so med Albanci, ki napadajo, tudi turški vojaki. Sodi se, da Črnagora stremlji za uravnavo meje pri Berani.

Carigrad 21. Na nove pritožbe od črnogorske strani je ukazal sultan odgovoriti, da se naj čaka, dokler ne pride Saad-Edin paša, ki ima nalogo nemir udušiti in storjeno škodo poravnati, dasi je temu stanju kriva tudi pomanjkljiva mejna straža, tihotapstvo z orožjem in drugi nedostatki od črnogorske strani. Vlasti svetujejo Turčiji, da naj stori vse mogoče, da se nevarna Berana-afeta odstrani. Kakor turški vojni minister poroča je v Berani že 7 bataljonov. Albanci da so se pomirili.

Delajte doma!

Dopis iz Notranjskega.

Dogodki v zadnjem zasedanju državnega zbora so nas z nova poučili, da — na Dunaju za Slované ne levete pšenice. Zlasti smo dobili v tem pogledu najboljši pouk Slovence. Naše ljudstvo je vred z drugimi avstrijskimi narodi prispelo s svojimi žulji k stroškom zastopa v lepi palači na Franjevem »ringu« in kaj ima to naše ljudstvo za te svoje žulje zdaj? Naše vestne zastopnike zaskeli v srce ob tem vprašanju, to dobro vemo, in žalostni so, da za svoj ubogi narod ne morejo

Kmet jezen vstane.

»Uu!... Sedaj pa že lažete, Jozel, da se kar kadi za vami... Zmrznil je!... Ali je mar od nas odšel v jarke?... Mar ni več koč na svetu, ali kaj?...«

Krčmar je zmajal z rameni ter pomakniti se k vratom, odvrnil:

»Verjemite, ali ne verjemite — to je meni vse jedno. Sam sem videl, kako so zmrznjenega Ovčarja z otrokom odpeljali k sodišču, bržkone k raztelesenju. A vam tudi ni treba verjeti!... Ostanite zdravi, gospodar!...«

»Velika reč!... A kaj se mi zgodi za to, da je on zmrznil!...« je zaklical Polž.

»Od ljudij ničesar, toda... Bog... Mar vi že v Boga ne verujete, Polž?...« je vprašal žid izza praga in od ognja na ognjišču so se mu zablistale oči.

Na to je zaprl vrata, spotaknil se ob nekaj v veži ter stopil na dvorišče. Polž je slišal težke njegove stopinje, ki so polagoma utiševale proti vratom; potem je slišal kako je sedel v sani ter zakričal: vio! na konja. Na to je še slišal, kako so sani škripale dalje in dalje, bržkone do mosta.

Stresel se je, pogledal po sobi ter z drugega kota zapazil va-se uprte oči Andrejčkove. Polastila se ga je neka otožnost. (Pride še.)

PODLISTEK.

111

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravske.

»Nič mi ne bo«, odvrne vneto. Nemara ji je celó nekoliko odleglo, kajti skukala je večerjo ter jo prinesla na mizo.

Andrejček je prišel iz kota ter vzel žleco v roke, toda namesto da bi jedel, je tako jokaj, da je celó Polžu to zamrzelo. Mati pa se vendar ni zmenila za njegove solze, pospravila je posodo ter odšla spat.

Po noči, uprav ob onem času, ko je zmrzoval nesrečni Ovčar v jarku, lotila se je Polževe huda mrzlota. Sprebujen mož jo je pokril s kožuhom in mrzlota je polagoma prenehala. Drugega dne je po navadi vstala, le včasih pa včasih se je pritoževala, da jo boli glava in križ. Navzlic temu se je kretala po navadi, toda Polž je zapazil v njenih očeh, da ni zdrava, zato je postal otožen.

Proti večeru so zabrušale na cesti sani ter obstale pri vratih. Čez malo časa stopi v sobo krčmar Jozel. Žid je izgledal tako čudno, da je Polža kar zbledel v srce, ko ga je zagledal.

»Hvaljen bodi!« je rekel Jozel.

»Na veko vekov!« je odvrnil kmet.

Nastane trenotek molčanja.

»Ničesar me ne vprašate?...« oglašil se je žid.

»Kaj naj vas vprašam?...« jo odvrnil Polž, zroč mu v oči ter obledi, dasiravno ni vedel zakaj.

»Jutri«, je pripovedoval polagoma Jozel, »jutri pozovejo Andrejčka k sodišču zato, ker je pohabil Hermana.«

»Kaj hudega mu ne učinijo«, je rekel Polž.

»A sedel bo vendar-le.«

»Naj sedi. Se pa v drugič ne bo tepel.«

V sobi znova nastane molčanje, to pot nekoliko daljše. Žid je kimal z glavo in Polž ga je gledal, čuteč, da se vzbuja v njem nemir. Naposled ga je vprašal rezko:

»Ali imate še kaj?«

»Čemu mnogo govoriti«, je odvrnil žid ter zamahnil s stisnjeno pestjo. »Ovčar in dete sta oba zmrznila...«

Polž je vstal s klopi kakor bi hotel planiti na Jozelna, toda omahnil je zopet ter se oprl ob steno. Vročina ga je spreletela, potem so se mu jele tresti noge, postalo mu je nekako čudno, da ga je kar strah prevzel.

»Kje?... Kedaj?...« je vprašal zamolklo.

»Kje?...« je odvrnil Jozel. »V jarkih, na oni strani železnice in celó ne daleč proč od župana. A kedaj?... Kedaj?... To veste sami najbolje, da v tej noči, ker ste ga včeraj zapodili...«

ničesar storiti ondi, kjer bi mogli storiti največ. Saj so znali, da se to ljudstvo obrača plašljivim pogledom do njih in nestrpno pričakuje kakih uspehov. A zaman! Kruti Wolfovei nimajo sreča za nobenega človeka na svetu, niti za svoje sleparjeno ljudstvo ga nimajo, ker s praznimi in puhlimi frazami in krikom ne dosežejo onega, kar obetajo nerazodnim ali nahujskanim svojim volilecem, kateri jih bodo prav gotovo še kleli kot sleparje.

Koliko manj pa morejo imeti človeškega čustva Wolfovei za nas Slovence, katerim žele le pogin in smrt in to čim prej, in jedino za to, ker smo Slovani in jim nismo storili žalega nikdar ničesar.

Taka krutost že kriči v nebo za maščevanje, katero mora slediti za petami tem Herostratom avstr. drž. zbornice. Ta druhal je torej zabranila našim zastopnikom vsak trud za naš narodni in gospodarski napredek, hotela je, da se sploh ne dela in nikomur v korist, ako se ne dela tako, kakor hočejo oni, ki bi radi še nadalje vihteli palico nad nami.

Posrečilo se jim je zabraniti delo našim poslanecem in skoro bi rekli, da zaradi njih je zaklenila vlada vrata državne zbornice, da jih odklene morda jeseni zopet — jednakim razmeram, dokler se ne posreči Wolfovecem doseči namen ali pa da se posreči nam Slovanom in Avstrijeem ukrotiti Tevtonce.

Državni zbor je zopet zatvorjen, zatvorjena pa niso široka usta Tevtonom. Ta usta se bodo baš sedaj odpirala na široko in na širje, nego vrata avstrijskega parlamenta. — Uprav sedaj se začne »državnozbornsko« delovanje avstrijskih Tevtonov! Od kraja do kraja bodo vlačili svoje tolpe, uprizarjali shode, govorili izdajske govore in delali za »moč Germanstva« v Avstriji. V svojih domovih bodo delali Wolfovei, poslanska zbornica jim je bila samo beznica, katero so še grje onečlašali s svojim surovim nastopanjem proti vladi in manjvrednim zastopnikom Slovanov.

Ako pa bodo delali Wolfovei na svojih domovih, kaj pa mi? Ali bodo naši voditelji tudi delali na svojih domovih, na domovih svojih tako britko izkušanih volileev? Ali bodo marveč uživali lepi čas poletja le v sladkem »dolee far niente«, sprehajali se pod senco drevoredov in sadnih dreves?

Vest naših voditeljev, zdaj imaš ti besedo! Dvigni se in izpregovori, saj veš, kaj treba, da govoriš!

Na Dunaju Slovence nima sreče, poskusi jo torej doma! Katero delo pa je, ki čaka naših voditeljev na domu?

Čemu bi jim narekovali, saj vedo sami! Vse polno, vse polno je dela doma, ganite le roke, zgrabite za orodje, storite kaj, pokažite, da ljubite svojo domovino, svoj rod! Ali ne vidite, da nam tujec pobira izpred nosa naš obstanek tu doli v našem rodnem kraju?

To je Vaše delo, iztrebite tujstvo iz naše domovine, to škodljivo, strupeno tujstvo in pomagajte lastnemu narodu na nogo.

Kako? Učita Vas »Südmarch« in »Lega nazionale« kako! Ne govorite samo, »dobro bi bilo, dobro bi bilo in zopet dobro bi bilo«, da bi se ustanovilo to in to — marveč stopite na delo, ustanovite sami, saj imate v rokah moč Vi in le Vi, razumnejši in močnejši! A storite naglo, brez neskončnega prevdaranja! Vidite, kako tujec kar nič ne odlašaja, marveč dela po svojem načrtu dalje in dalje!? Storili ste nekaj, obljubili ste, da nekaj storite in veste kaj?

S tem ste opozorili tujca, da se hočete gibati, in mu dali pogum, da se bode gibal poslej še brže, še brezobzirneje v našo pogibelj.

Ne, pesimisti ne morete biti, ljudstvo ima še vero v Vas!

Pa kaj besede? Na Dunaju so Vas držali za roke, doma imate zopet svobodno, torej gori niste mogli, niste smeli, delajte toraj — doma!

»Slovenec«.

DOPISI.

Iz okrožja tržaškega. (Izv. dopis.) — Mnogo se čita in poroča o zboljšanju stanja služabnikov različnih vrst.

Le o napredku in o kakem namerovanem zboljšanju stanja ene vrste služabnikov ni čitati nikjer! Gotovo ni pretirano, in upam, da mi ne bode štel nikdo v zlo, ako opišem nekoliko trnjeva pota in revno stanje davčnih eksekutorjev, o katerih noče nikdo slišati. Dovolite zato g. urednik v cen. »Edinosti« malo prostora tem bornim vrsticam, za kar Vam bodemo hvaležni — jaz in vsi moji kolegi.

Žalostna resnica je, da je eksekutor najbolj zaničevan služabnik, a vendar je i njega treba. — Zaničevan je povsod, a vrhu tega je njegova obstojenost tako tužna, da je joj.

Da je resnično žalostno naše življenje, razvidno je iz vsakdanjega življenja. Naše stanovske dolžnosti so obložene težkim bremenom in stroga odgovornost spremlja vsak naš korak.

Predpisi, naloge, in povelja so jako ostri, oseba sama pa, ki jih mora spolnjevati, velja za velikansko ničlo. Ker je že služba cesarska, zato naj bi bila logično tudi oseba, kakor je to pri drugih državnih služabnikih brez pogodbe (ohne Vertrag).

Eksekutor se mora boriti ne le od zore do mraka, ampak tudi po noči mora ob vsakem vremenu tavati večkrat po nevarnih cestah, ako hoče priti o pravem času na predpisano mu mesto. Ljudstvo nas preklinja in zaničuje, ker smo prišli vršiti svojo dolžnost, dasi zna, da le na povelje više oblasti. Niti misliti ni, koliko grenkih besedi, joka, tarnanja in drugih tacihi neljubih izrazov mora eksekutor slišati, a vendar so ljudje, ki mislijo, da je eksekutor najsrečnejši človek na svetu. Seveda, če si je zaslužil za potrebno polento, mora biti že zadovoljen, a mnogokrat gladen, žejen in utrujen, revež ne dobi niti potrebnega, v zapuščenih krajih, ob slabem vremenu, med bornim in zapuščenim ljudstvom.

Druzihi dobrot pri nas ne poznamo in vesel more biti le oni, ki ima ne vem kako sree, in ki je bil kos svoji težki — nalogi, katero ima vedno pred očmi. Ker se pa že vse bori za obstanek in življenje, naj bi se spominjali na višem mestu nekoliko tudi nas davčnih eksekutorjev! Da bi se mi ne štel v zlo, ponavljam svojo ponižno prošnjo do viših oblasti in državnih poslancev, da bi nam vrgli drobtinico pravice in pokazali ljubezen s tem, da nas vštejejo med stalne državne služabnike, da bi ravnali z nami po milosti ter nam stali v potrebah na strani. — Vsak dninar in težak je dan danes bolje zavarovan proti nevarnosti in neugodam, kakor pa davčni eksekutor! — Vsak delavec ima v slučaju boljše in daljšo podporo kakor pa mi zavržene pare.

Pri vsakem društvu in zavarovalnicah imajo udje v bolezni in onemoglosti po pol leta, leto dni in celo dve leti, svojo podporo; pri nas pa tudi tega ni: v slučaju bolezni odmerjena nam je le suha plača za dva meseca!!

Potem pa, če ne moreš živeti ali — umreti, išči si sam, kakor veš in znaš, kam bi se djal. Žalostno je zares, da nas primerjajo čičkem u konju. Dokler moreš, nosi — državno vrečo, a če te zadene osoda daljše bolezni, kako preživljati potem svojo družino?

Če te pa pobere nemila smrt — kedo bo skrbel potem za nesrečno udovo in sirote?! V tem oziru res nimamo nikake zaslombe. Dokaz temu pak imamo ravno v Trstu, ko je udova nekega eksekutorja v veliki bedi z štirimi deteti čakala skoraj dve leti najvišje milosti, in še le sedaj je dobila sirota komaj 17 gld. mesečne podpore. Pri obli sedanjih draginji pa nam tudi ni mogoče več shajati. — In ker koncem 19. stoletja že vse napreduje, naj bi se naprosila oblast tudi od naše strani, naj bi se zbrala kaka deputacija ter se poklonila ob proslavi 50-letnice Nj. Veličanstvu z ponižno prošnjo za postavno penzijo v slučaju onemoglosti ter ob smrti podporo za naše udove in sirote.

To so tedaj znaki naše žalostne osode. Te bi trebalo povdarjati na višjem mestu. Združenimi močmi bi se morda dalo kaj doseči.

D. n. e.

Politični pregled.

O notranjem položaju. Vse kaže, da smo prav sodili, ko smo trdili pred par dnevi, da ni nade, da bi imel poskus grofa Thun-a sè spravno

akeijo in celo še v tem mesecu kak uspeh. Glasila vseh nemških opozicijskih listov se namreč odločno vpirajo proti temu, da bi se nemški zastopniki pogajali s Čehi ali z vlado. Neverjetno je torej, da bi se upal grof Thun razposlati še ta mesec povabila na pravne dogovore; k večem bi mogel to storiti, ako mu je na tem, da še enkrat konstatira nespravljivost Nemcev ali pa, ako mu ni mar za eno blamažo več. Najbrže vladi ne ostane družega, nego da zaključi državnozbornsko zasedanje po dovršenih obravnavah kvotne deputacije. S tem bi imela zopet svobodno roko v jeseni, ker bi odpale ministerske zatožbe, nujni predlogi itd. A prašanje je, za koliko časa. Ministerske zatožbe, nujne predloge in enaka obstrukcijska sredstva ima opozicija vedno pri rokah in stara igra se začne lahko tudi v jesenskem zasedanju. Po našem menenju ne preostaja vladi nego eno radikalno sredstvo, to je oktroiranje novega volilnega reda, ki naj se ozira na faktično razmerje narodnosti v Avstriji.

Vsa druga sredstva so le paliativna sredstva. Vlada naj se odloči na ta korak in strta bode hegemonija nemške manjšine nad slovansko večino za vselej. A Avstrija pridobi svojo naravno podlago.

Kriza v francoskem ministerstvu ni še rešena. Ribot-u, ki je bil že večkrat ministerski predsednik, ni se posrečila sestava ministerstva. Tudi Sarrien-u, ki je hotel sestaviti koalicijsko ministerstvo, se ni posrečila sestava ministerstva. Za njim se poroča, da pokliče Faure Freycinet-a ali Dupuy-a.

Socijalisti na Nemškem dosegli so o državnozbornskih volitvah znatnih uspehov. Prodrli so pri prvih volitvah s 36 in ne le, kakor se je poročalo s prva, z 32 kandidati. V ožjo volitev pride 188 mandatov, od katerih upajo socijalisti pridobiti saj še 28. Ako se jim to posreči, razpolagali bodo z več nego 60 mandati, tako da bodo ena najmočnejših strank za konservativno. Sploh pa se opaža na Nemškem, da se velika večina volileev odloča ali za konservativce ali za socijaliste ter da se liberalne stranke vedno bolj in bolj krojijo v več strancič, ker jim nedostaje pravih načel.

Zanimivo je vedeti, da je glasovalo od 8 milijonov volileev na Nemškem 2 milijona za socijaliste, torej četrtina od vseh volileev.

Nemiri na turško-črnogorski meji postajajo nevarni ter se zna iz njih izemiti še vojska, ako vevlasti ne posežejo vmes sè vso odločnostjo. Albancev je zbranih na meji preko 20.000, kateri počenjajo vsakovrstna grozodejstva. Najbolj prizadeto je selo Berana, katerega prebivalstvo želi otresti turški jarem ter priti pod Črnogoro. V tem selu so Albanci pomorili mnogo ljudi ter skrunili dekleta in žene. Krščansko prebivalstvo v Berani in v obližju je na nogah ter je okolo 6000 mož pripravljenih preiti kri za svobodo. Črnogorska vlada je poslala dosedaj na mejo okolo 4000 vojakov in nekaj topničarskih baterij. Poveljstvo nad turškimi četami, katere naj »mirijo« Albance, prevzel je znani Edhem-paša. Seveda se Črnogorci kar nič ne zanašajo na odkritosrčnost Turške ter se resno pripravljajo za vsak slučaj, akoravno je dal sultan nalog Edhem-paši, da strogo kaznuje provzočitelje nemirov ter v sporazumljenju s črnogorskim vojvodo Martinovićem poravnava škodo, kar je sultan tudi naznanil knezu Nikiti v laskavem pismu.

Ameriško-španjska vojna. Ekspedicija generala Shafter bi bila morala pripluti že v soboto ali najkasneje v nedeljo pred Santiago, ako bi se bilo smelo verjeti ameriškim poročilom; in vendar še danes nimamo verodostojnega poročila o prihodu Shafter-jeve vojske, še manj pa o izkrcanju iste. Sploh smo se že nekako privadili ne verjeti ameriškim poročilom, katere pošiljajo iz Washingtona in New-Yorka v svet z občudovanja vrednim optimizmom. Kaj naj porečemo n. pr. o ameriški vesti, da se v kratkem izkrcajo Amerikanci na Portoriku, ko imajo take težave z izkrcanjem vojske na Kubi?

Za ekspedicijo na Kubo rabili so Amerikanci par mesecev in sedaj hočejo kar meni nič tebi nič zasesti Portoriko. Kje pa so za to potrebni vojaki in kje prevozne ladije. K temu pride še, da so Amerikanci že uvideli, da je potrebno poslati na Kubo še 10.000 mož, ker jim očevidno ne zadostuje vojska Shafterjeva, obstoječa iz 21.000 mož, proti kateri stoji španjski general Pando z vojsko, obstoječo iz 12 bataljonov pešcev, 19 eskadronov ko-

njikov, 4 baterijami gorskih topov in številnimi oddelki prostovoljcev in milice. Naravni zavzniki Španjcev so pa neznosna vročina, deževja in rumena mrzlica, katera poslednja bode Amerikaneem prizadela morda večje zgube, nego španske kroglice.

Sedaj dohaja tudi vest iz New-Yorka, da »Merrimac«, katerega so baje Amerikanci navlašč potopili pod Santiago de Cuba, nikakor ne zapira izhoda iz luke. In koliko kričanja je bilo radi tega slavnega čina znajdljivih Amerikancev.

Iz Filipin prihajajo sicer vedno vesti o ne-prestanih bojih mej Španci in ustaši in o zmagah poslednjih, a Manila še vedno stoji in se ne gane. Akoravno Amerikanci to zanikajo, prihajajo vesti, ki zatrjujejo, da so bile nekatere ladje Deweya močno poškodovane.

Razun 4 nemških vojnih ladij so zdaj v bližini Manile tudi 4 angleške vojne ladje. Kakor se vidi, hočejo biti Angleži pripravljeni za vsak slučaj.

O Camarrovem brodogradu ne čuje se ničesar.

Domače vesti.

Potrjen zakon. Cesar je potrdil načrt zakona štajerskega deželnega zbora, da se bodo pri prostovoljnih prodajah premičnin in nepremičnin pobirale davščine za občinski in deželni zaklad za reveže.

Odrekel se je odvetništvu v Trstu doktor Avgust Cavallar z dnem 17. junija t. l. ter je bil vsled tega izbrisan iz odvetniške liste.

Umrl je dne 14. junija v Koprivi na Krasu veleč. g. Peter Mach, eksponiran kapelan, v 30. letu svoje starosti. Cerkev in narod imela sta še mnogo pričakovati od njega, ker je bil dober duhovnik in vrl narodnjak. Toda huda bolezen, sušica, pretrgala mu je nit življenja. Koprivec napravili so mu veličasten pogreb, ker je bil obče spoštovan in priljubljen. Naj v miru počiva v bratski mu zemlji. Bil je rodom Čeh.

Govor ruskega generala Komarov-a na shodu novinarjev v Pragi priobčimo doslovno v jutrnjem večernem izdanju.

Nova vrtnarica. Gospodičina Antonija Čarga, naša vrla Slovenka, napravila je te dni v Gorici izpit za otroške vrtnice z odliko. Vadila se je v zasebnem otroškem vrtu pri sv. Ivanu. — Častitamo!

Na Palackega slavnost je brzojavilo pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah sledeče: Od sinje Adrije kličemo: Slava Palackemu! Živela slovanska vzajemnost!

Brzojavili so tudi v nedeljo svetoivanski narodnjaki in redakcija »Slovenke«.

Zopet so morali ugrizniti v kisló jabolko. Kakor smo poročali, so nameravali it lijanjska koperska gospoda preprečiti prihod tržaškega škofa v Koper o priliki največjega koperskega praznika na dan sv. Nazarija, katerega dne se vrši velika cerkvena slavnost in procesija. Za to »velepomembno« akcijo se je podpisalo kakih 150 najbolj vročih na neko spomenico, ki je bila izročena županu. Seveda je znal povedeti naš vedno isti »Piccolo«, da so podpisali to spomenico vsi Koperčani in da je vse ljudstvo mislilo: da je treba preprečiti prihod škofa v Koper. Bilo je pa drugače. Ko so doznali tamošnji kmetje, kaj namerava »gospoda« so ukrenili tudi oni potrebno. Šli so namreč k županu ter so mu povedali jasno in odločno, da njim ne ugaja prav nič sklep gospode, in v slučaju, da obstane tak sklep, da bodo oni že vedeli, kaj jim je storiti in da to tudi storé. Stem je bil koj uničen načrt »gospode«, ter ni preostajalo drugzega nego udati se volji ljudstva, in gospoda je morala ugrizniti v to kisló jabolko, ne da bi mogla preprečiti prihod škofa v Koper. Iz tega slučaja je razvideti, da ima istrsko italijansko priprosto ljudstvo, čeravno je že grozno popačeno in pohujšano, še vedno nekoliko razsodnosti, kaj je prav in kaj je krivo. Če je pa to ljudstvo do sedaj že marsikaj zagrešilo, storilo je to, ker je bilo zapeljano in prisiljeno. Saj je znano, da italijanska gospoda istrska ne prizanaša niti svojemu ljudstvu, katerega istotako odira, kakor slovansko. Le malo energije od strani vlade in lahko bi bil konec gospodstvu klike »signorov« v Istri.

Pripravljamo se. Pod tem naslovom nam pišejo: Res da imamo še eno celo leto in pol časa do prihodnjega ljudskega štetja, ki se bode vršilo

decembra meseca 1899., toda ako že sedaj govorimo o tem, ne govorimo toliko zaradi ljudstva, ampak naš glavni namen je opozoriti slav. e. kr. namestništvo na nemško-slovenske, oziroma trojezične tiskovine.

Ob času zadnjega ljudskega štetja smo prosili, naj se nam postreže s takimi tiskovinami, ki so nam razumljive, toda odgovorilo se je, da smo prekasno prišli, ker da namestništvo ni naročilo tiskovin tudi v slovenskem jeziku, ne vedé, da kedo po njih povpraša. Namenili smo se bili vrniti vsako tiskovino, ako ne bode tiskana zraven družih tudi v slovenskem jeziku, škoda, da smo ostali le pri namenu! Ena edina oseba se je odločila za to, da ne podpiše tujih tiskovin, toda to osebo so siloma tirali na magistrat, kjer so jo pótom tolmača vpisali v tuje tiskovine! Reklo še je, da ko bi bilo več takih, ki zahtevajo tudi slovenskih tiskovin, da bi se že kako odpomoglo, da pa za eno osebo samo ni mogoče trošiti!

Da se nam ne ponovi stara pesem, prosimo že danes: naj slav. e. k. namestništvo naroči, ali sploh preskrbi tudi slovenskih tiskovin, ker prihodnje leto se bode tista »ena oseba« pomnožila v stotine, ako ne v tisoče! Mi moramo pa skrbeti, kako naj se te tiskovine delé, ker ako čakamo, da nam jih hišni gospodarji uročijo, čakali bomo zastoj! Naše skromno menenje je, naj slav. »Politično društvo Edinost« preskrbi, da se uvede popisovanje onih, ki želijo omenjene tiskovine, kakor naj isto društvo tudi skrbi, da se take tiskovine popolnijo ne da bi stranke morale iskati laških potepuhov za popolnjenje, kar se je navadno vedno dogajalo.

Politično društvo naj po mogočnosti tudi na to dela, da bodo stranke lahko same oddajale dotične tiskovine na magistratu, ker nekateri gospodarji, oziroma administratorji, uporabljajo vsa sredstva, samo da ulové več dušic Lahom na slavo!

Upisovanje, kakor gori omenjeno, moralo bi se vršiti, ako ne v tem letu, pa vsaj v začetku prihodnjega leta, da ne bode izgovorov, kakor smo povedali v začetku te notice.

Politično društvo pa ne bode moglo vsega samo storiti, treba da se začnemo gibati in pripravljati vsi, osobito pa treba poučevati nevedneže povsodi v mestu in okolici, ker ogromna večina naših ljudi nima niti pojma o važnosti ljudskega štetja.

Radikalec.

Na trgu. Pišejo nam: Te dni sta šli dve naši vrli narodnjakinji na »Rudeči trg«, kupovat potrebno za kuhinjo. Branjevka jima je lepo postregla, ali glej vruga! Tam je bil mestni učitelj, katerega je zbudlo slovensko govorjenje! Da vrši i on svojo lahonsko dolžnost, je vprašal branjevko: koša anka frančeže si parla kva? (kaj tudi francozki se govori tu). Kar je moral slišati v odgovor, ne smemo tu napisati, povemo naj le toliko, da sta mu naši dve, med drugim rekli: Vi ste šarlatan, ne pa učitelj itd. in lahonček je zbežal in ni nadaljeval svoje nesramne misije! Ker se take in slične stvari ponavljajo prepogostoma, bi bilo dobro, da se takim nesramnežem prihije odgovor na glavo, drugače ne bode konca.

V izgled! Pišejo nam: Nekdaj, ko je še bil Kitaj v Evrogi (!), dogodil se je tam tale slučaj: V neko gostilno evropskega Kitaja je zahajalo pri-lično število Slovencev, akoravno je bil gospodar gostilne Nемеc. Nekega dne je vprašal slovenski gost natakarja, kaj da ima za pod zob. Natakar je odgovoril: »Non kapišo ščavo«. Ta odgovor si dotičnik zapomni, dokler ostane na tem nevhvaležnem svetu. Gospodar je doznal za prikupljivi natakarjev odgovor in natakarja nagradil — zapodivši ga nenadoma iz — službe! Take nagrade so posnemanja vredne, osobito pri onih naših, ki drže tujee v službah.

Kitajec.

Pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah se udeleži korporativno velike pevske slavnosti dne 3. julija v Sežani ter pri istej tudi nastopi.

„Jedinstvo“ v številki od 17. t. m. navaja: Te dni obelodanila se je v Genovi knjiga »Lissa«, katero je napisal Mons. Domenico Parodi. Tu je obširno in natanjko pisano o bitki pri Visu in moremo reči objektivno in iz strokovnjavsko — stratejskega stališča. Toda na str. 122. beremo, kar tu ponavljamo, a brez komentara:

»Non c'è nazione che non abbia avute le sue disfatte. La tua (odgovorja Francozu) poi ne

ha avute di cose fatte, che non furono vedute mai. Basti citare due nomi: Metz e Sedan! E, quanto a te, o Dalmata, sappi che noi Genovesi possiamo vantare troppe glorie, »per lasciarsi impressionare«, dall'esito d'una battaglia, perduta per l'incredibile pusillanimità del capo, e vinta da un uomo di cuore »comandante a marinari, non dalmati, ma per quattro quinti italiani«. (Po naše: Ni naroda, ki ni imel svojih nesreč. Tvoj (odgovorja Francozu) jih je imel takih, kakor se jih ni še videlo. Dovolj navajati dve imeni: Metz in Sedan! In kar se tebe tiče, Dalmatinec, vedi, da mi Genovčani moremo navajati preveč slave, da bi nam napravil slab utis izhod ene bitke, zgubljene vsled nečuvne strahopetnosti vodje in dobljene po srčnem možu, voditelju mornarjev, ne dalmatinskih, ampak štiripetine italijanskih.

Rekli smo: brez komentara.

Namisljena Robinsonada. Včeraj je zagledal nek čuvaj južne železnice na kolodvoru pri sv. Andreju steklenico plavajočo v morju. Rado-veden stopil je v ladjico ter šel po njo. V nji je bilo nekaj kamenčkov in kos papirja, na katerem je bilo napisano se svinčnikom v nemškem jeziku:

Dva mornarja, parnika Albatros, Schneider in Müller, rešila sta se na nepoznan otok. Meniva da je to kapverdski otok. Nahajava se v zelo tužnem stanju. Parnik se je razbil na skalah, ki obdajajo ta otok in le z velikim trudom sva se rešila ter misliva, da so se vse druge osebe, ki so bile vkrcane, potopile. Midva imamo doma, v Hamburgu, ženo in otroke, katerim pošiljava s tem svoje pozdrave. Svinčnik je pri kraju, zato nemoreva nadaljevati pisanja. Parnik je last nemškega Lloyd. Pisano 21. januarja 1897.

Toda kmalo je spoznal policijski agent Haynau, komur je čuvaj izročil steklenico, da je to le prazna in neumna šala, ker zamašek v steklenici je bil še nov in kamenčki v nji so bili iste vrste in barve, kakor oni, ki so na obali pri državnem kolodvoru sv. Andreja.

Nesreča. Včeraj okolo 8. ure zvečer delali so 3 delavei v Lloydovem arsenalu na veliki lestvi. Po nesreči se je lestva zrušila in nesrečni delavei so padli na tla. Dva delavea se nista posebno udarila, toda tretji ni mogel več vstati ter stokal vsled bolečin na desnej nogi.

Došli zdravnik dr. Goldhammer iz zdravniške postaje konstatiral je, da si je nesrečnež zlomil nogo ter ga obvezal za silo, na kar je bil sproveden v tukajšnjo bolnišnico. Nesrečnež je 35letni delavec Jos. Segolin, stanujoč via S. Marco št. 10.

Koledar:

Danes v sredo 22. junija: Pavlin, škof; Ahacij, m. Jutri v četrtek 23. junija: Eberhard škof; Ceron škof.

Solnčni:	Lunin:
Izhod ob 3. uri 39 min.	Izhod ob 6. uri 45 min.
Zahod „ 8. „ 24 „	Zahod „ 10. „ 11 „

Ta je 25. teden. Danes je 172. dan tega leta, imamo torej še 193 dni.

Različne vesti.

Palackega slavnosti v Pragi. Brzojavka velikega kneza Konstantin-a, ki je napravila toliko hrupe se glasi doslovno:

Petrograd 18. junija. Slavnostnemu odboru za prireditve Palackega slavnosti v Pragi. Carska akademija znanosti v Petrogradu pridružuje se posebnim zadovoljstvom proslavi stoletnice rojstva slavnega češkega zgodovinskega Palackega, ki je pripomogel svojimi slovečimi deli do preporoda in utrjenja samostojnosti češkega naroda. Može, ki so slični Palackemu, živé večno v spominu naroda. Naj bi dežela češka in Slovanstvo imela vedno veliko število tako slovečih mož.

Predsednik: Veliki knez Konstantin.

Narodno gospodarstvo.

„Slavija“, vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Pod predsedstvom Jana grofa Harracha se je vršil dne 14. maja t. l. trideseti občni zbor členov banke »Slavije«.

V svojem otvoritvenem govoru je grof Harrach opozoril zbrane bančne člene na jako ugodni napredek zavoda ter konstatoval, da so tudi minolega leta uspehi izredno ugodni, tako, da se

zamore reči, da je banka »Slavija« na višini svojega razvoja. To pa 'je omogočilo mirno in sporazumno delovanje vseh funkcionarjev, kateri zavod vodijo in oskrbujejo. Govornik je naglašal, da mu je posebna radost, poročiti slavnemu občnemu zboru o toli sijajnih uspehih banke. Ti uspehi dokazujejo pa tudi zmago vzajemnostnega načela ter pričajo, zajedno, da češki narod, kakor sploh vsi Slovani, stoje na isti stopinji narodno-gospodarskega razvoja, kakor drugi narodi. »Slavija« si je s svojim poštenim in smoternim poslovanjem pridobila dobro ime ter zaupanje in spoštovanje tudi v onih krogih, ki so bili doslej nezaupljivi do nje, tako, da stoji sedaj ne čelu vseh, na temelju vzajemnostnega načela osnovanih, zavarovalnic. Ta zavest pa ne izraža samo ponosa, temveč služi banki tudi v navodilo za nadaljno delovanje, da se bode častito ime »Slavije« spoštovalo i v bodoče.

Po tem predsednikovem nagovoru se je vršilo zborovanje po določenem dnevnem redu.

Na to je generalni tajnik, g. cesarski svetnik Franjo Vlah, naznanil, da je ministerstvo notranjih stvari pozvalo banko »Slavijo«, naj svoja pravila prilagodi novo izdanemu zavarovalnemu regulativu. Upravni odbor pa je odločil z ozirom na sedanji, zavarovanju ne posebno ugodni čas, da spremembe pravil ni priporočati in to nadalje zbok tega, ker je mej pravili banke »Slavije« in novim zavarovalnim regulativom jako malo razlike, banka bi pa vender morala vse svoje tiskovine vnovič dati natisniti, torej je sklenil upravni odbor, da minister-ski zahtevi ne ugoti ter se prememba pravil opusti. Ta sklep upravnega odbora je potrdil občni zbor brez vsake debate.

Potem se je razpravljalo o predlogu g. dra. L. Klumparja, da se zgradi za banko »Slavijo« dostojno monumentalno poslopje v Pragi. Generalni tajnik ces. svetnik Vlah je pojasnil, da se upravni odbor bavi s tem načrtom že od l. 1895. ter se je že pogajal radi dotičnega stavbišča z mestno občino praško, pa doslej ni mogel dospeti do povoljnega sklepa, ker ni dobili za nameravano zgradbo primerne prostora. Merodajno je pri tem i finančno vprašanje, kajti za zgradbo se smejo porabiti le taki zakladi, ki niso namenjeni za pokritje odškodnin. Potrebo takega za banko »Slavijo« dostojnega poslopja v Pragi pripoznava tudi predsednik grof Harrach, vender pa naglašal, da se stvar ne da rešiti kar na mah. Temu je pritrdil tudi g. dr. Milde z dostavkom, da je novo poslopje potrebno tudi iz zdravstvenih ozirov na uradništvo. Prikladen prostor za isto pa je težko dobiti. Občni zbor je sklenil naposled na predlog g. dr. Novotnega, s katerim se je združil i predlog g. Klumparja, da se poveri upravni odbor s pripravami za zgradbo bankinega poslopja, katerega predlogi se imajo predložiti v odobrenje prihodnjemu občnemu zboru.

Zadnje vesti.

Kutnahora 22. (Naša brzojavka.) — Slavnostni gostje so napravili danes izlet na Kutnohoru, kamor so se iz Kolina odpeljali na vozeh. V lepo odičeni, zgodovinsko veleznameniti mestni dvorani sta pozdravila goste župan in dr. Pacák, odgovoril jima je dr. Srnec. Popoldne bode velik banket. Na celem potovanju najsrčneje pozdravljeni.

London 21. »Agenzia Reuter« poroča iz Manile, da je pred tremi dnevi prišlo do boja med Španci in ustaši in sicer trideset milj severno od Manile. General Monez, ki je s trideset tisoč vojakih hitel Manili na pomoč, je bil od ustašev zajet in od vseh strani napaden. V obupnem boju padel je smrtno zadet tudi Monez. Čete domačinov so potegnile s sovražnikom, 600 Špancev pa, ki so še ostali, se je udalo, ko so bili malone vsi častniki pobiti. Ko se je začela bitka, je bataljon domačinov »Jampanga«, o čegar zvestobi Španci niso dvomili nikdar, jel streljati na svoje častnike, katerih je padlo pet. Jednak slučaj se je pripetil pri Zapoti, kjer se je cel polk združil s sovražnikom.

London 21. »Agenzia Reuter« prinaša iz Manile, da se je neodvisnost Filipin, razglašena dne 12. t. m. slavnostno praznovala.

Madrid 21. Na nasvet maršala Martinez Campos-a se je garnizija v Madridu pomnožila za 8 bataljonov pehote. V Barceloni se vsak trenotek bojé nemirov.

Berolin 21. Danes se je raznesla vest, da se je španska kraljica Marija Kristina odpovedala vladanju. Vest se smatra neosnovano, ker o tem ni bilo obveščeno niti špansko poslaništvo niti ministerstvo za unanje zadeve.

Madrid 22. Oficijelna brzojavka iz Havane slove: Neka ameriška ladja je oddala v 3 urah 150 streliv na mesto Casilda. Ondotno špansko vojaštvo se je hrabro in slavno branilo. To bombardovanje je povzročilo le neznatno škodo. Ko sta jeli streljati na njo dva španska pontona, morala se je umakniti, kar je povzročilo med Španci veliko navdušenje.

London 22. General Shafter in admiral Sampson sta se sešla na morju dne 20. t. m. ter se izkrenale 17 milj vstočno od Santiago de Cuba, kjer sta našla Garcia s tritisoč možmi. Podali so se na kopno, kako miljo daleč, kjer so se dogovarjali. Izkreevanje se prične najbrže čez nekoliko dni.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 20. junija. (Izvirni brzojav.) Pšenica za julij 80 (včera 77 ³/₄) za september 73 ³/₄ ((včera 72 ¹/₂) za december 74 ³/₄ (včera 72 ³/₄), koruza za juli 36 ³/₄ (včera 3 ³/₄), za september 36 ⁵/₈ (včera 37 ³/₄), mast 605 (včera 610).

Nova centralna čevljarnica v Trstu.

Via Maleanton št. 2.

Bogat izbor čevljev za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

Hôtel Evropa

Piazza della Caserma.

Zračen vrt z lopo in brez lope.

Izborna kuhinja nemška in italijanska, pivo iz Plzenske pivovarne, izvrstna vina iz lastne kleti.

Telefon št. 23.

ALOJZIJ LOHR, lastnik.

Cvet proti trganju.

(Liniment caspic).

Preiskušano mazilo — odpravlja bolečine pri kostiholu, trganju in revmatizmu. — Ena steklenica z navodilom 50 nvč. Razpošilja z obratno pošto najmanj dve steklenici

„Deželna lekarna pri Mariji Pomagaj“

Ph. Mr. M. Leusteka v Ljubljani.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljše vrste

od sloveče originalne znamke

„Styria“ Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,

ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.

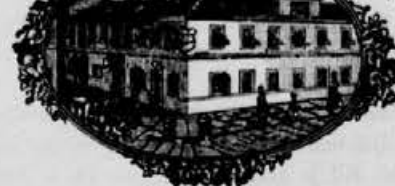
Glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

„Hôtel Nazionale“

v Trstu

v ulici Vienna št. 4.

se nahaja v bližini kolodvora južne železnice, pristanišč, poštnega in brzojavnega urada ter je popolnoma prenovljen. Sobe se oddajajo po 80 kr. in naprej.

Postrežba najtočnejša. Govori se slovenski in hrvatski. Lastnik je almadinski Hrvat. Za obilni obisk se priporoča udani

Josip Srdarović.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdaji gl. 21.—; samo večerno izdanje gl. 12.—; (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppeina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelen, v Škedenju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašpersič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz y Šolski ulici.

Slovinci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V ednosti je moč!“

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme v svoje lepe prostore vsacega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bo zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je priskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljke.

Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo, na željo gosta.

Da boljše ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi, in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom na željo v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno, zdravo in ceno. — Popotnik, ko pride v Trst, ozri se na krasno tablo:

ulica Ghega št. 7. — „PRI PETELINU“ — ulica Ghega št. 7.

